04/03/2024

Μητροπολίτης Φλωρίνης: Τί προσφέρει στην κοινωνία η ομοφυλόφιλη οικογένεια;

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

Για «πνευματικό θάνατο, που θα οδηγήσει, κυρίως, στη δυστυχία των νέων παιδιών» κάνει λόγο, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φλωρίνης κ. Ειρηναίος σε μήνυμα του για τη ψήφιση του νομοσχεδίου για τα ομόφυλα ζευγάρια από τη Βουλή.

«Σήμερα, ο άνθρωπος έπαψε να φωτίζεται από το ακτινοβόλο φως του Θεού και η φυσική συνέπεια είναι το σκοτάδι να του δημιουργεί αργό βασανιστικό πνευματικό θάνατο. Αυτόν τον πνευματικό θάνατο, που θα οδηγήσει, κυρίως, στη δυστυχία των νέων παιδιών, επικύρωσε διά νόμου το Ελληνικό Κοινοβούλιο»

, αναφέρει χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος και σε άλλο σημείο προσθέτει:

«Η Ελλάδα της Φιλοκαλίας έγινε η πρώτη ορθόδοξη χώρα που υπερψήφισε και με διατυμπανισμό ανοήτως πανηγύρισε την ψήφιση του νόμου του «ομόφυλου γάμου» και της «ομόφυλης γονεϊκότητας». Η Ελλάδα της Δημοκρατίας βιώνει σήμερα τη Χούντα της ελάχιστης μειοψηφίας εις βάρος του συνόλου της κοινωνίας. Η Ελλάδα της Ορθοδοξίας κατέβασε τους διακόπτες της. Κι αν η πλατεία Συντάγματος κατακλύστηκε από τους προβολείς και τους τηλεοπτικούς φακούς των εκατοντάδων ανταποκριτών ειδήσεων από όλο τον κόσμο, οι Έλληνες βουλευτές –ευτυχώς, όχι όλοι– επέβαλαν το σκοτάδι του προοδευτισμού.»

Παράλληλα ο Σεβασμιώτατος θέτει το ερώτημα ***«τί προσφέρει στην κοινωνία η ομοφυλόφιλη οικογένεια;»*** και επισημαίνει ότι *«στο όνομα του δικαιωματισμού ορισμένων ανθρώπων –ευτυχώς, ελαχίστων– ισοπεδώνεται και καταπατάται ο ιερός θεσμός της οικογένειας».*

Επίσης αναφέρει ότι *«όσο και αν προσπαθούν κάποιες όμορφα σκηνοθετημένες συνεντεύξεις να μας πείσουν για τη φυσιολογικότητα, την καλοσύνη και την αγάπη των ομοφυλόφιλων γονέων προς τα παιδιά τους, δεν υπάρχουν ανάλογες μαρτυρίες παιδιών που το επιβεβαιώνουν. Άρα, λοιπόν, τί εξυπηρετεί;»*

Καταλήγοντας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ειρηναίος απευθύνεται προς τον κλήρο και τον λαό με την προτροπή *«να θεραπεύσουμε τον εαυτό μας, ώστε να αλλάξουμε ολόκληρη την κοινωνία μας. Αν απομακρύναμε τον Χριστό από τις ζωές και τις κοινωνίες μας, τότε ο καθένας μας ας αναζητήσει την προσωπική ευθύνη που φέρει. Ας προσευχηθούμε για να γίνουμε καλύτεροι, ώστε οι άνθρωποι να καταλάβουν την αξία του χριστιανού μέσα στην κοινωνία. Χαιρόμαστε με την πρόοδο και την εξέλιξη όταν αυτή στοχεύει στην πνευματική ολοκλήρωση του ανθρώπου, όχι όταν οδηγεί στο σκοτάδι, όπως η παρούσα κίνηση. Ας μην λησμονούμε να κρατούμε ζωντανές τις ελληνοχριστιανικές παραδόσεις μας, όπως ζητούσε από τους πρώτους χριστιανούς ο απόστολος Παύλος.»*

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φλωρίνης κ. Ειρηναίου:

Αγαπητές μου χριστιανές και αγαπητοί μου χριστιανοί,

Απευθύνομαι σε εσάς με αισθήματα πόνου και λύπης, αλλά, κυρίως, ποιμαντικής ευθύνης, λόγω της ψήφισης του νομοσχεδίου για τα ομοφυλόφιλα ζευγάρια, τον γάμο τους και το δικαίωμα τεκνοθεσίας υπ’ αυτών.

Ας θυμηθούμε ότι όταν στις 28 Μαΐου του 1979 η Ελλάδα μας προσχώρησε στην

τότε «Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα» (Ε.Ο.Κ.) (πρόδρομο της σημερινής «Ευρωπαϊκής Ένωσης») η γαλλική εφημερίδα Le Monde καλωσόρισε τη χώρα μας γράφοντας: «Καλωσορίζουμε τη χώρα της Φιλοκαλίας, τη χώρα του Βασιλείου, του Γρηγορίου, του Χρυσοστόμου!». Καλωσόρισαν την Ελλάδα όχι πρωτίστως για τη μεγαλειώδη αρχαιοελληνική της σοφία, αλλά για την ορθόδοξη χριστιανική της ταυτότητα, τους Πατέρες, τους Αγίους, την ένθεη σοφία, τις ευαγγελικές αρχές και τις αξίες του Γένους.

Σήμερα, 44 χρόνια μετά, η ίδια εφημερίδα, στην ηλεκτρονική της έκδοση, σχετικά με την ψήφιση του νόμου για τον «ομόφυλο γάμο» και την «ομόφυλη γονεϊκότητα» γράφει ότι αυτή η απόφαση «αποτελεί μια μικρή επανάσταση σε μια κοινωνία που το βάρος της Ορθόδοξης Εκκλησίας και της παραδοσιακής οικογένειας παραμένει σημαντικό».

Τί άλλαξε, όμως, αγαπητοί μου, σε 44 χρόνια; Τί κρίθηκε τόσο πολυτιμότερο σ’ αυτό το διάστημα και κατάφερε να θεωρείται σημαντικότερο από τα τουλάχιστον 3000 χρόνια του αρχαίου ελληνικού μας πολιτισμού και από τα 2000 χρόνια χριστιανικής παράδοσης σε ό,τι αφορά την οικογένεια; Γιατί οι αντίθεες δυνάμεις του φθαρτού κόσμου εισέρχονται στην ανθρώπινη ιστορία και εξορίζουν τον Χριστό και την Εκκλησία από τη ζωή και την καρδιά του ανθρώπου; Γιατί σπεύδουμε σε ό,τι ικανοποιεί τα ένστικτα και τις επιθυμίες μας, ξεχνώντας Αυτόν τον Δημιουργό που μας προίκισε με την ελευθερία της επιθυμίας; Η απάντηση δόθηκε ήδη τον 7ο αιώνα από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή: «Νοῦς γὰρ ἀποστὰς τῆς τοῦ Θεοῦ θεωρίας, ἢ κτηνώδης ἢ δαιμονιώδης γίνεται». Δηλαδή, ο νους, η ανθρώπινη ύπαρξη, που απομακρύνεται από τον Θεό αποκτά κτηνώδη ένστικτα και γίνεται δαιμονική. Τότε, ο άνθρωπος από λογικό ον ταυτίζεται με τα άλογα όντα, τα οποία κατευθύνονται από τα ένστικτα της επιβίωσης. Στο ζωικό βασίλειο, όμως, αυτό γίνεται μέσω της φύσης τους.

Σήμερα, ο άνθρωπος έπαψε να φωτίζεται από το ακτινοβόλο φως του Θεού και η φυσική συνέπεια είναι το σκοτάδι να του δημιουργεί αργό βασανιστικό πνευματικό θάνατο. Αυτόν τον πνευματικό θάνατο, που θα οδηγήσει, κυρίως, στη δυστυχία των νέων παιδιών, επικύρωσε διά νόμου το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Πού ολισθαίνουμε; Πόσο θα επιτρέψουμε να αίρονται και να καταργούνται οι χριστιανικές μας αρχές και παραδόσεις, η αξία του ανθρώπινου προσώπου, ο σεβασμός στη γυναίκα και τον άνδρα, η προάσπιση του αγέννητου παιδιού, η εργαλειοποίηση της γυναικείας φύσης; Τί ικανοποιεί ο γάμος ομοφυλόφιλων και η τεκνοθεσία υπ’ αυτών; Εξυπηρετεί ή κακοποιεί την ανθρώπινη φύση; Μήπως απομακρύνει τον άνθρωπο από τις πνευματικές και βιολογικές του ρίζες; Μήπως παραβιάζει τη συνείδηση, την ελευθερία και τον λόγο της πλειοψηφούσης

ελληνικής κοινωνίας; Μήπως καταστρέφει και βιάζει τον χαρακτήρα της οικογένειας;

Η Ελλάδα της Φιλοκαλίας έγινε η πρώτη ορθόδοξη χώρα που υπερψήφισε και με διατυμπανισμό ανοήτως πανηγύρισε την ψήφιση του νόμου του «ομόφυλου γάμου» και της «ομόφυλης γονεϊκότητας». Η Ελλάδα της Δημοκρατίας βιώνει σήμερα τη Χούντα της ελάχιστης μειοψηφίας εις βάρος του συνόλου της κοινωνίας. Η Ελλάδα της Ορθοδοξίας κατέβασε τους διακόπτες της. Κι αν η πλατεία Συντάγματος κατακλύστηκε από τους προβολείς και τους τηλεοπτικούς φακούς των εκατοντάδων ανταποκριτών ειδήσεων από όλο τον κόσμο, οι Έλληνες βουλευτές –ευτυχώς, όχι όλοι– επέβαλαν το σκοτάδι του προοδευτισμού.

Η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα κατάφερε να εξασφαλίσει τα δικαιώματα που αιτήθηκε ή απαίτησε το λόμπι της. Για ποιο λόγο, όμως, ρωτάμε; Τί προσφέρει στην κοινωνία η ομοφυλόφιλη οικογένεια; Τί παιδεία μπορεί να μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά που με αφύσικο τρόπο –ίσως και ανήθικο– θα αποκτήσουν; Στο όνομα του δικαιωματισμού ορισμένων ανθρώπων –ευτυχώς, ελαχίστων– ισοπεδώνεται και καταπατάται ο ιερός θεσμός της οικογένειας. Όσο και αν προσπαθούν κάποιες όμορφα σκηνοθετημένες συνεντεύξεις να μας πείσουν για τη φυσιολογικότητα, την καλοσύνη και την αγάπη των ομοφυλόφιλων γονέων προς τα παιδιά τους, δεν υπάρχουν ανάλογες μαρτυρίες παιδιών που το επιβεβαιώνουν. Άρα, λοιπόν, τί εξυπηρετεί; Μήπως εξυπηρετεί το πρότυπο της οικογένειας; Τη συζυγία; Την πατρότητα; Τη μητρότητα; Την πνευματική κληρονομιά; Τις αξίες; Την απάντηση μπορεί να τη δώσει ο καθένας μας. Όμως, ας το εξετάσουμε και από την πλευρά των παιδιών. Εξυπηρετεί μήπως τα δικαιώματα του παιδιού να μην έχει βιολογικά, ηθικά και συναισθηματικά πρότυπα μητέρας και πατέρα; Εξυπηρετεί την πνευματική καλλιέργεια των νέων η εισαγωγή των όρων «γονέας 1» και «γονέας 2»; Μήπως προετοιμάζεται ο δρόμος για τη διδασκαλία νέων προτύπων οικογένειας στα σχολεία; Μήπως ανοίγει η κερκόπορτα της πνευματικής καταστροφής και της ηθικής παρακμής; Μήπως η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα στη συνέχεια απαιτήσει τη νομιμοποίηση πολυμελών σχημάτων οικογενειών συζυγικής ζωής;

Στον αντίποδα όλης αυτής της πανικόβλητης εγωιστικής μονομερούς διεκδίκησης δικαιωμάτων, δεκάδες προβλήματα ταλανίζουν την κοινωνία μας και αφορούν στην απόλυτη πλειοψηφία. Για τα προβλήματα αυτά ποιος νοιάζεται; Οι πολύτεκνοι+, οι τρίτεκνοι, οι μονογονεϊκές οικογένειες, οι κακοποιημένες γυναίκες, οι εργαζόμενοι, οι αγρότες μας, που παλεύουν αυτό το διάστημα, οι νέοι μας, οι μαθητές μας, οι φοιτητές μας, οι οικονομικά εξασθενημένοι συμπατριώτες μας, οι ασθενείς, οι εξαρτημένοι αδελφοί και οι γέροντές μας αιτούνται

υπομονετικά το δικαίωμα της αξιοπρέπειας, όμως, δεν απολαμβάνουν την συναντίληψη και την αμεσότητα που επέδειξε η Πολιτεία για τη συγκεκριμένη κοινότητα. Η νεολαία μας αποζητά πρότυπα, καταφύγιο από την συγκεχυμένη σύγχρονη πραγματικότητα, αλλά οι πνευματικοί φορείς της ελληνικής κοινωνίας σιωπούν επικίνδυνα, γιατί οι δυνάμεις τους εξαντλήθηκαν στον αγώνα του δικαιωματισμού.

Η Εκκλησία μας δεν καταδικάζει, αλλά διδάσκει· δεν μηδενίζει, αλλά θεραπεύει, επειδή αποτελεί το λιμάνι και το καταφύγιο κάθε ανθρώπου, ο οποίος είναι σώμα Χριστού. Ο χριστιανός σέβεται, αγαπά και αγκαλιάζει κάθε άνθρωπο, επειδή αυτό έπραξε πρώτος ο Κύριός μας. Η Εκκλησία έχει ως αποστολή να καταργεί τις διακρίσεις και να διατηρεί την ενότητα. Περιμένει υπομονετικά τους πάντες, δεν αποστρέφεται κανέναν και προτρέπει να κλείνουμε τα αφτιά μας σε φωνές που προκαλούν αναταραχές, διασπούν την ενότητα και δεν σέβονται τον άνθρωπο. Γνωρίζει να περιμένει και να διδάσκει τη μετάνοια, φέρνει τη θεραπεία σεβόμενη τον ασθενή που είναι πλάσμα του Θεού. Η θεραπεία αυτή ξεκινά από τον προσωπικό αγώνα του καθενός μας, για να καλλιεργήσει την ψυχή του ενάντια στα πάθη του, με τις αρετές και τις μεθόδους της ορθόδοξης διδασκαλίας μας.

Αγαπητές και αγαπητοί μου,

Με συστολή καρδιάς σας απευθύνομαι, σήμερα, παρακαλώντας σας να θεραπεύσουμε τον εαυτό μας, ώστε να αλλάξουμε ολόκληρη την κοινωνία μας. Αν απομακρύναμε τον Χριστό από τις ζωές και τις κοινωνίες μας, τότε ο καθένας μας ας αναζητήσει την προσωπική ευθύνη που φέρει. Ας προσευχηθούμε για να γίνουμε καλύτεροι, ώστε οι άνθρωποι να καταλάβουν την αξία του χριστιανού μέσα στην κοινωνία. Χαιρόμαστε με την πρόοδο και την εξέλιξη όταν αυτή στοχεύει στην πνευματική ολοκλήρωση του ανθρώπου, όχι όταν οδηγεί στο σκοτάδι, όπως η παρούσα κίνηση. Ας μην λησμονούμε να κρατούμε ζωντανές τις ελληνοχριστιανικές παραδόσεις μας, όπως ζητούσε από τους πρώτους χριστιανούς ο απόστολος Παύλος. Καλούμε, σήμερα, τις χριστιανές μητέρες, τους χριστιανούς πατέρες, τις νέες και τους νέους μας να εκφράσουν τη ζωή του ευαγγελίου και να ζούνε όχι για τον εαυτό τους, αλλά για τους άλλους, ώστε να διδαχθούν από τον πολιτισμό ποιότητας που διαμορφώνει η διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. Καλούμε τους γονείς να στηρίξουν και να υποστηρίξουν τα παιδιά τους στην αναζήτηση της αλήθειας και καθώς αναζητούν θα καταλάβουν ότι η μόνη αλήθεια είναι ο Χριστός. Καλούμε τους δασκάλους μας να διδάσκουν τη σοφία των αρχαίων Ελλήνων και των αγίων της Εκκλησίας και να προβάλλουν τους ήρωες της Ελλάδας μας. Μόνο έτσι μπορούμε να χτίσουμε το μέλλον των παιδιών μας· όχι δίνοντάς τους ως όπλα αυτοκαταστροφής νομοθετικά δικαιώματα, αλλά ως

εργαλεία ζωής τον πολιτισμό, την παράδοση και τις αξίες της πίστης μας. Όλα αυτά έχουν όνομα και λέγονται Χριστός. Καλούμε τους ιερείς, τους διακόνους, τους μοναχούς και τις μοναχές της επαρχίας μας να εκφράζουν βιωματικά την αγάπη, την ευγένεια, την κατανόηση, την ενότητα και την αγιότητα· αγαθά με τα οποία μας προίκισε ο Χριστός. Οι νόμοι αλλάζουν και οι σήμερα χαίροντες αύριο λυπούνται για το κακό που θα καταλάβουν πως έπραξαν. Όμως, ο Χριστός ήταν, είναι και θα είναι η αιώνια χαρά, η αλήθεια, η ανάσταση, η ζωή, και η ελευθερία.

Ας προσευχηθούμε, αγαπητοί μου, επαναλαμβάνοντας τον λόγο του προφήτη Ησαΐα: «Γιατί, Κύριε, μας άφησες να πλανηθούμε μακριά από το δρόμο σου; Γιατί επέτρεψες την καρδιά μας να σκληρυνθεί τόσο που να μην σε υπακούμε πλέον;».

Σε παρακαλούμε, Χριστέ μας: «μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν». ”

Με πολλές ευχές και αγάπη,

Ο Επίσκοπός σας,

Ο Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ